

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-09-15

ἡμεῖς ἔχουμεν ἄριθμον 13 3/4 - ἄριθμ. 293

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10648>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΪΑΝΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
Εν τῷ ἑξωτερικῷ " 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΠΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ!

§

Πρὸς τοὺς ζητήσαντας ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν τοῦ Ὀλύμπου κορυφῶν τὴν ὀροσερᾶν αὐρανὸν, τὴν σωματικὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ἠθικὴν γαλήνην ὑψηλοῦς τῆς νήσου κυβερνήτας, τοὺς εἰς τὰ μετέωρα ἐκεῖνα ἀναζητήσαντας τὴν τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοῦς ἡσυχίαν καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ἐνοχλήσεως τῶν παραπόνων καὶ μεμφίμοι-
ριῶν τῶν κάτω, ἀναφωνεῖ σήμερον σύμ-
πασα ἡ νῆσος: Ἐπὶ τὸ ἔργον Κύριοι!

Ἐπιτηδεύομενοι τὴν ἀπλότητα καὶ ἀκακίαν τῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν διωκομένης στρουθοκαμηλοῦ, κρύπτετε ὑπὸ τὰ φυλλώματα τῶν προαιωνίων ἐκείνων τοῦ γηραιοῦ Ὀλύμπου δένδρων τὸ βλέμμα, καὶ νομίζετε ὅτι, μὴ βλέποντες σεῖς τοὺς κυνηγοὺς, δὲν βλέπεσθε ὑπ' αὐτῶν, νομίζετε ὅτι μὴ ἀκούοντες τὰ παθήματα, δὲν συμβαίνουσι τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν δένδρων οἱ δάκτυλοι σᾶς δεικνύουσιν ὅτι καὶ ἐκεῖ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ν' ἀνέλθητε, καὶ ἐκεῖ τὰ παράπονα τῆς πασχούσης πατρίδος θὰ σᾶς καταφθάνωσι, διότι ἕως ἐκεῖ ἔφθασαν τὰ δεινοπαθήματα τοῦ λαοῦ.

Ἐν τίνι δικαιώματι σεῖς, μὴ ἀποδόντες διὰ συνετηῆς, δικαίας καὶ ἐπιμεμελημένης κυβερνητικῆς διαχειρίσεως εἰς τὸν λαὸν τῆς νήσου, τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς κατατρυχόντος αὐτὸν κακοῦ, τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν γαλήνην, ἀνέρχεσθε εἰς τὰ θεία γαληνιαῖα καὶ ἡσυχὰ τοπία τῆς νήσου τῶν, ἀναζητοῦντες τὴν γαλήνην, τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν θείαν μακαριότητα; Διατί ζητεῖτε ἐκ τῶν κτημάτων ἀπολαύσεις, ἅς ὑμεῖς δὲν ἀποδίδετε εἰς τοὺς κυρίους τῶν;

Σφετερισμὸς Θεοστυγῆς! Ἱεροσουλία ἀπάνθρωπος!

Ὁ λαὸς κάτω λυμáίνεται ὑπὸ τῶν ληστῶν, τῶν κακούργων, τῶν ζωοκλόπων, τῶν δένδροξέστῶν ἀπώλεσε τὴν ἡσυχίαν τοῦ καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας του· ἐγένετο ἔρμαιον παντὸς ἀτίμου καὶ αἰσχροῦ· κατέστη τὸ διηνεκὲς σημεῖον τῆς ἀνθρωποβόλης. Τάγμα δλόκληρον πυροβολητῶν κατηγορίσθη, ἐκγυμναζόμενον κατ' ἀνθρώπων καὶ ὑμεῖς;... ὦ! ὑμεῖς, ἀφέντες κατὰ μέρος τὰ ἐπουσιώδη ταῦτα μετὰ τῶν περιλαλήτων περὶ βελτιώσεως ἐπαγγελιῶν σας, ἀνήλθετε περιχαρεῖς εἰς τὰ ὑψηλά,

μακρὰν τῆς τύρβης, ἐκεῖ ἔνθα δὲν καταφθάνουσιν οἱ πυροβολισμοὶ καὶ δὲν ἀφικνούνται τῶν θυμάτων οἱ γογγυσμοί.

Κύρετε λοιπὸν ἀνάπαυσιν ἕως καὶ γαλήνην συνειδήσεως; Πρὸς τιμὴν σας λέγομεν ὄχι! Κατέρχεσθε ἤδη λοιπὸν ἐν γαλήνῃ καὶ μετὰ πρόθεσιν νὰ ἐπιδοθῆτε εἰλικρινῶς καὶ μετὰ ζήλου εἰς ἐπανορθωτικὸν τι ἔργον; Τα πράγματα θὰ ἀπαντήσωσιν.

Παρήλθεν ἤδη ἔτος δλόκληρον, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ πλεονασίς τῶν ἐγκλημάτων ἠνάγκασε τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξετάσῃ εἰδικώτερον τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ ἐξεύρῃ τρόπον περιστάτικόν, διορίσασα εἰδικὴν πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπήν. Ἐθεωρήθη ἔκτοτε ὡς μόνον συντελεστικὸν μέσον ἡ ἰδρύσις τῶν ἀστυνομικῶν σταθμῶν, ἐπηγγέθη αὐτῇ, διελαλήθη, θεωρεῖτο πρὸ ἑνὸς ἔτους καὶ θεωρεῖται μέχρι σήμερον ὅτε ἐδιπλασιάσθησαν τὰ ἐγκλήματα, ὡς ἐπικειμένη, καὶ ὅμως τὸ μόνον ὅπερ ἐγένετο εἶνε ὅτι ὑπεξικαύθη ὁ ζήλος τῶν κακουροῦντων, προσπαθούντων νὰ προεξοφλήσωσι πολλὰ ἄτινα διεννοοῦντο καὶ ἐμελέτων, πρὶν ἢ συσταθῶσιν οἱ περιλάλητοι οὗτοι ἀστυνομικοὶ σταθμοί, ὧν ἡ σύστασις Κύριος οἶδεν ἐπὶ πόσον ἀκόμη καιρὸν θὰ θεωρῆται ὡς ἐπικειμένη.

Ἄλλ' οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐποίουν τὰς θερινὰς διαμονὰς τῶν ἐπὶ τῶν μετεώρων καὶ κατὰ συνέπειαν μετέωρα πάντα ἔπρεπε νὰ μείνωσιν. Ἐπρεπε νὰ ἀποφύγῃσι τοὺς πυρετοὺς τῶν πόλεων καὶ ἀδιάφορον ἂν προῦχῶρει ἡ φθίσις τῶν χωρίων. Ἐπρεπε νὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ καύσωνος τῆς πεδιάδος καὶ ἀδιάφορον ἂν ἡ πυρκαϊά λυμáίνεται τὰ πάντα.

Ἦδη κατέρχονται. Νὰ ἐλπίσωμεν ἄρα γε ὅτι θὰ σπεύσωσι διὰ τῆς συντόνου ἐργασίας νὰ κερδήσωσι τὸν ἀπολεσθέντα ἐν ἀνία καὶ τρυφῇ καιρὸν; Ἐν τούτοις ἡ Κύπρος σύμπασα βοᾷ πρὸς αὐτοὺς: ΕΠΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΚΥΡΙΟΙ!

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΗΣ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ»
ΓΥΝΗ ΤΗΝ ΕΠΙΤΙΜΟΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΝ ΤΗΣ
Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ
* ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ *
ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Πρὸς πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ τοὺς φίλους τῶν ἀρχῶν του.
Ὡς γνωστὸν, αἱ ἀρχαὶ τοῦ Συλλόγου εἶνε:
α. Ὅτι ὁ χριστιανισμὸς δὲν διαμᾶχεται πρὸς τὴν ἐπιστή-

μην, ἀλλ' ἔχει δὲ χριστιανικὰ καὶ ἀλλόθια ἐπιστημονικὰ εἶδη ἀδελφὰ, ἀλλήλας ἐπικουροῦσαι καὶ ἐν τῇ ἀλλήλων συμφωνίᾳ δυνάμεναι νὰ φθῶσιν εἰς ἀκρότητα τῆς ἀναπτύξεως.

β. Ὅτι ἡ ἀνάπλασις, ἡ ἐνότης, ἡ συνεργασία, ἡ ἀσφαλὴς πρόοδος καὶ ἡ ἐπίτευξις τοῦ προορισμοῦ παντὸς ἔθνους κατορθοῦνται διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν ἐν ἀρμονικῇ δράσει, ὑποκειμένης ὡς βάσει τῆς ἐν τῷ χριστιανικῷ πνεύματι ἠθικῆς τοῦ λαοῦ ἀναπλάσεως.

γ. Ὅτι τοιαύτης ἀναπλάσεως, ἐνότητος καὶ συνεργασίας πρὸς ἀσφαλὴ πρόοδον καὶ ἐπίτευξιν τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ ἔχει ὑψίστην ἀνάγκην πρὸ παντὸς τοῦ ἀνὰ τὰς παραλλὰς τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς καὶ ταῖς νήσοις διεσπαρμένον ἡμέτερον Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἐντεῦθεν ὁ Σύλλογος ἐργάζεται:
α. Ὅπως ὑποστηρίξῃ καὶ ἀποδείξῃ τὰς ἀρχὰς του καὶ καταστήσῃ αὐτὰς ἀκραδάντους πεποιθήσεις εἰς ὅσον οἶόν τε εὐρύτερον ἔθνικόν κύκλον καὶ μάλιστα παρὰ τὴν τάξιν τῆ ὑπερχούσης ἐπὶ ἀναπτύξει καὶ δυνάμει καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς τοὺς οἴκτας τοῦ ἐθνικοῦ σκάφους κρατούσης.

β. Ὅπως συνδέσῃ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν ἀρχῶν του εἰς κοινὴν δράσιν ὅσον οἶόν τε πλείστους τῶν ἐξεχόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ μετὰ τῶν ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ φιλογενεῖᾳ διακρινομένων ἰδιωτῶν καὶ συντελέσῃ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕνα ἐκκλησια καὶ βασιλείᾳ καὶ πολιτείᾳ καὶ κοινωνίᾳ συμβάλλουσι τὸ κατὰ δυνάμιν ἐκάστη ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ πνεύματι τοῦ χριστιανισμοῦ ἠθικῆς τοῦ ἔθνους ἀναπλάσεως.

Ὁ Σύλλογος διὰ ταῦτα συναδᾷ τῷ σκοπῷ ὃν ἐπιδιώκει ἔχει:

- α. Ὡς ἐπίτιμον αὐτοῦ πρόεδρον τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον.
- β. Ὡς διαρκὴ τακτικὸν αὐτοῦ πρόεδρον τὸν ἐκάστοτε μητροπολίτην Ἀθηνῶν.
- γ. Ὡς ἰσόδιον ἀντιπρόεδρον αὐτοῦ τὸν κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆν.
- δ. Ὡς ἐπίτιμα αὐτοῦ μέλη τοὺς πατριάρχας Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας καὶ τὸν πρῶτον Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς δὲ καὶ ἄλλους τῶν ἐξεχόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ πολίτειᾳ καὶ τοῖς γράμμασι.
- ε. Ὡς μέλη αὐτοῦ τακτικὰ καὶ ἀρωγὰ περὶ τὰς 2500 ἀνά πᾶν τὸ Ἑλληνικόν.

Ὁ Σύλλογος πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἔχει μέχρι τούδε ἐν ἐνεργείᾳ τὰ ἑξῆς μέσα:

- α. Ἐκδίδει περιοδικόν, τοῦ ὀποῖου ἀρχισυντάκτης μὲν εἶνε ὁ κ. Ι. Σκαλισσοῦνης, συντάκται δὲ καὶ συνεργάται κατὰ τὰς λέγων ἔτος ὑπῆρξαν οἱ κ. κ. Ραφαὴλ Ἀδαίνης ἀρχιμανδρίτης, Βεν. Ἀβραμόπουλος, Μ. Ι. Γαλανός, Γερμανὸς Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, Γρηγ. Γιωγὸς ἀρχιμανδρίτης, Ν. Γαλανός, Κ. Διαλεισιμάς, Θεόδ. Διαμυλάς, Ν. Διαμυλάς, Ν. Π. Δημητρακόπουλος, Λουίζος Ἡλιοῦ, Θεόκλητος Μαντινεῖας ἀρχιεπίσκοπος, Εὐθ. Ἰωαννίδης συνταγματάρχης, Α. Διομήδης Κυριακός, Ν. Καλλονάς, Π. Καρολίδης, Θ. Κόντης, Εὐθ. Καράχελος, Σαφῶ Λεοντιάς, Ἠλ. Μεϊμαρίδης ἱατρός, Δ. Μαρτίνος, Ἰγνάτιος Μοσχάκης, Ἱερόθεος Μητρόπουλος ἱεροκήρυξ Ἀττικῆς, Γεωρ. Μακρός, Φ. Παπαδόπουλος, Η. Πολίτης, Καλυψὼ Παρρῆ, Α. Παράσχος, Χαρίσιος Παπαμάρκου, Ν. Παγίδας, Ἀλ. Ρ. Ραγκαβῆς, Ζήκος Ρώσσης Ἀριστ. Σπαθάρης.

Διὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου ὁ Σύλλογος συνδέει εἰς πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ ἀποδεικνύων ἐπεκτείνει καὶ ἐπιρρωνύει εἰς εὐρύτερον ὁσμῆραι κύκλον τὰς ἐκτεῦ ἀρχὰς, προλεταίνει δ' οὕτω τὴν ὁδὸν τῆς ἀνὰ πᾶν τὸ ἔθνος ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

β. Ἐκδίδει βιβλιόθηκην, ἧς ὁ πρῶτος τόμος ἐξέρχεται εἰς φῶς προσεχῶς, περιέχων τὰς ψυχολογικὰς μελέτας τοῦ κ. Ι. Σκαλισσοῦνη.

γ. Ἦρυσεν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ Διαδόχου Κωνσταντῖνου καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἡγεμονίδος Σοφίας πρὸς ἀνάμνησιν τῶν γάμων αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου» ταμεῖον πρὸς συντήρησιν κερήκων τοῦ θεοῦ λόγου. Διὰ τοῦ ταμείου τούτου συντηρεῖται ἤδη εἰς ἑκατομμύριον ἐν Ἀθήναις.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

δ. Έχει υπό μελέτην την σύστασιν κυριακού Σχολείου...

ε. Καταρτίζει χάρην των μελών αυτού βιβλιοθήκην.

Πρός πλήρη δὲ κατόρθωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ ἔχει πρό- γραμμὰ συστηματικὸν καὶ εὐρύ οὐτινος τὰ ἔργα ἐπιδιωχθή- σονται ἐν προσήκοντι χρόνῳ, ἀναπτυσσόμενων, τῆ ἀνωθεν νεύσει, τῶν πνευματικῶν καὶ υλικῶν αὐτοῦ δυναμῶν.

Εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐπιβλέψαν τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ καὶ εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἔργα τοῦ πεποιθὸς ὁ εἰ- σερχόμενος ἤδη εἰς τὸ τέταρτον ἀπὸ τῆς ἐπισημῆς αὐτοῦ δράσεως Σύλλογος τῆς «Αναπλάσεως», ἐξικτούμενος πρώ- τιστα τὴν ἀνωθεν εὐλογίαν, ἐπικαλεῖται:

α. Τῶν συνέργων ἐν τῇ περιοδικῇ αὐτοῦ τῆν προθυ- μοτέρων καὶ ἐμβριθεστέρων ἀεὶ συμβολῆν.

β. Τῶν ἀναποκριτῶν αὐτοῦ τῆν δραστηριώτεραν καὶ τακτικώτεραν ἀεὶ ἐνέργειαν.

γ. Τῶν συνδρομητῶν αὐτοῦ τῆν μετ' ἰσχύος καὶ μὴ εἰς ἀνάγκης προκαταβολὴν τῆς ἐτησίως αὐτῶν συνδρομῆς.

δ. Τῶν καθυστερουμένων εἰς τὴν ἐγκαίριον ἀπόδοσιν τοῦ χρέους αὐτῶν εἰ δὲ μὴ, τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ φύλλου, ἵνα μὴ ὁ Σύλλογος υποβάλληται εἰς μάταια ἔξοδα.

ε. Τῶν ἐπιστρεφόντων ὀφειλετῶν τὴν ἐξόφλησιν τῆς ὀ- φειλῆς πρὸς τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ φύλλου καὶ τὴν ἀποφυγὴν τῆς ἐπιστροφῆς ἀνευ τῆς προηγουμένης ἐξοφλήσεως τῆς ὀφει- λῆς.

στ. Τῶν ἀγαθαιῶν ψυχῶν τὸν ἔρανον, ὑπὲρ τοῦ τα- μείου τοῦ Συλλόγου, ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ «Ἀποστόλου Παύ- λου» καὶ ὑπὲρ τῆς βιβλιοθήκης, λαμβανόμενου ὑπ' ὄψεως, προκειμένου τασούτων ἱεροῦ καὶ μεγάλου σκοποῦ, πᾶς πρὸς τὸν Σύλλογον ἔρανος ἔσται τὰ μέγιστα θεοφιλῆς καὶ κοινωνι- φελῆς εὐεργεσία.

ζ. Ἐπικαλεῖται τέλος τὸν ζῆλον πάντων τῶν φίλων τοῦ Συλλόγου πρὸς ἔγγραφὴν ὡς εἶναι τε πλείστων συνδρομητῶν εἰς τὸ περιοδικὸν αὐτοῦ.

Ἡ «Αναπλάσις», τὸ ὀνόμαζον τῷ Συλλόγῳ περιοδι- κόν, συντασσόμενον ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀντιπροσωπεύον τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ, συνιστῶν τὴν πρὸς ἀλλήλα πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐνισχύον τὰς πεποιθήσεις εἰς τὰς αἰωνίους τοῦ χριστιανισμοῦ ἀληθείας, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται ἡ εὐπραγία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ μέλλουσα αὐτοῦ εὐδαιμονία, πραγματευόμενον ὑψίστου ἐνδιαφέροντος θέματα φιλοσοφικά, ὁρησκευτικά, ἠθικά καὶ κοινωνικά, ἐκτιμηθὲν μεγάλως καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἐξωτερικῷ, ὅπου τὰ ἀρθρα αὐτοῦ μεταφράζον- ται, ὡς ἐν Πετρούπολει, παρέχον πνευματικὴν τροφὴν οὐ μόνον εἰς τὸν πεπαιδευμένον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἀπλοῦν χριστι- ἀνόν, οὐ μόνον εἰς τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν παρθένον, οὐ μόνον εἰς τὸν γέροντα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἠρώνητα, ἢ «Αναπλάσις» δικαίως κατέστη διὰ ταῦ- τα ἀπαραίτητον ἐντρυφήμα πάσης ἐλλητικῆς οἰκογενείας εἰς τε τὸ ἐξωτερικόν καὶ τὸ ἐσωτερικόν καὶ τὸ ἔρχον ἠθικο- ὁρησκευτικὸν σύγγραμμα τὸ ἄξιον τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Πανελληνίου.

Ἡ συνδρομὴ τῆς «Αναπλάσεως» προκαταβλητέα καὶ πεμπομένη πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ Συλλόγου κ. Γ.Δ. Ματθιόπου- λον ἔμπορον εἰς Ἀθήνας, εἴνε δὲ μὲν τὸ ἐσωτερικόν δρ. 10 διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικόν φρ. χρ. 10.

Σύμφωνα τῶν τριῶν ἐτῶν τῆς «Αναπλάσεως» πέμπον- ται ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν εἰς τοὺς προκαταβαλ- λοντας διὰ μὲν τὸ τοῦ Α' ἔτους δρ. ἢ φρ. 5, διὰ δὲ τὸ τοῦ Β' δρ. ἢ φρ. 7, διὰ δὲ τὸ τοῦ Γ' δρ. ἢ φρ. 10.

Ὁ ἐγγραφόμενος συνδρομητῆς παρακαλεῖται νὰ σημειῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐδιακρίτως γαλλιστὶ διὰ τὸ ἐξωτερικόν, καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ μετὰ πάσης λεπτομερείας, ἵνα λαμβάνῃ τὸ φύλλον ἀφαιρῶς.

Εὐχόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν ἵνα χάρην τοῦ μεγάλου σκοποῦ τοῦ Συλλόγου εὐρῆ ἢ ἐπικλήσῃς αὐτοῦ αὐτῆ, ὡς πλεί- στα εὐμενῆ ὡς ἀνα πᾶν τὸ Ἑλληνικόν.

Ἐν Ἀθῆναις Ἀύγουστος 1890.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
† Ο Ἀθηνῶν ΓΕΡΜΑΝΟΣ Η. ΚΑΠΛΑΝΙΔΗΣ

Σ. Σ. Ὁ σκοπὸς ὃν ὁ τε Σύλλογος καὶ τὸ ἡμίονον περιοδικὸν ἐπιδιώκουσιν εἶνε, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ὁ ἱερώτατος πάν- των. Ὁ ὑπὲρ τῆς προόδου τοιοῦτου σωμα- τείου καὶ ὑπὲρ τῆς διαδόσεως καὶ γενι- κιστοῦς αὐτοῦ τὸ δυνατόν τοῦ περιοδικοῦ του ἐργαζόμενος, καθίσταται αὐτὸ τοῦτο εὐ- εργέτης τῆς ἀνθρωπότητος. Εἶνε τῆ ἀλη- θείᾳ κρῖμα νὰ μὴ ἔχη νὰ ἀνομιώσῃ, το- κικῶς πᾶσα οἰκογένεια τὸ ἀνοικοδομητι- κὸν τοῦτο ἀνάγνωσμα, τοῦ ὁποῖον τὰ πε- ριεχόμενα, κατ' ἐκφρασίην θεοαστοῦ καὶ ἀ- γαπητοῦ φίλου ἔπρεπεν ἂν ἦτο δυνατόν νὰ γίνωται ἐπιβλητικῶς ἀκουστά διὰ σάλ- πιγγος δυναμένης νὰ ἀκούηται εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἡράσμεθα μαστιζόμενοι ὑπὸ τῆς λει- ψυδρίας. Ὡς γνωστὸν τὸ νερὸν τῆς πό- λεως, — διὰ τὸ ὁποῖον κρῖμα τὰς γιλιάδας λιρῶν αἵτινες ἐδαπανήθησαν, — ἐξέλιπε σχε- δὸν καθ' ὅλοκληρίαν καὶ συντηρούμεθα ἤδη ἐκ τοῦ νεροῦ τοῦ ἀγγλικοῦ στρατο- πέδου ἀλλ' ἤδη ὅτε ὁ στρατὸς κατέρχε- ται ἐκ τοῦ Τρωάδους καὶ θὰ ἔχη βεβαί- ως ἀνάγκην τοῦ νεροῦ του, θὰ κινδυνεύ- σῃ ἡ πόλις νὰ μὴ ἔχη νερόν. Ἄς σπεύσῃ λοιπὸν τὸ δημαρχεῖον νὰ κάμῃ ἐν ἔλεος πλέον ὡς ἀποφασίσῃ ἐπὶ τέλος νὰ φέρῃ τὸ περίφημον νερὸν τῆς Μαυρομάτας, ἀ- φροῦ ὡς εὐχαρίστως βλέπομεν, διὰ μεμε- τρημένης καὶ σώφρονος διαχειρίσεως κα- τωρθώθῃ ἡ ὁλοσχερῆς σχεδὸν ἀπόσθεσις τοῦ χρέους τοῦ δημαρχεῖου. Οὔτε ὁ Μ. Ἀρμοστὴς πιστεύειν θὰ ἀρνῆθῃ τὴν ἐγ- κριτὴν δανείου διὰ μίαν τοιαύτην, τῶν πασῶν ἀναγκαιοτάτην δαπάνην, οὔτε οἱ πολῖται θὰ ἀρνῆθωσιν ἐν μικρὸν πρόσθε- τον ποσὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, χάριν τοιοῦτου σκοποῦ.

Ὡς πληροφορούμεθα ὁ πρώην ἔξαρχος τοῦ θρόνου κ. Χρυσάνθος, προσφέρει δω- ρεῖαν εἰς τὰς δύο Ἐκκλησίας τῆς πόλε- ως — Ἀγίαν Νάπαν καὶ Καθολικὴν — καὶ εἰς τὰ Σχολεῖα, τὸ ἐν τῷ χωρίῳ Μέσα- γαιτονιά νερὸν του, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει νὰ ὀδεταί εἰς αὐτὸν ἐτησίως ἐν ποσῶν χρη- ματικῶν πρὸς συντήρησιν του ἐνόσω ζῆ. Λέγεται ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ νεροῦ τοῦτου εἶνε περίπου 80 ὀκάδες εἰς τὸ λεπτόν. Ἀπόκειται βεβαίως τοῖς ἀρμοδίοις νὰ με- τρήσωσιν αὐτὸ, νὰ ὑπολογίσωσι δὲ τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας καὶ τὴν ἐκ τῆς δωρεῆς ταύτης πηγάζουσαν τῇ πόλει ὠ- φείλειαν.

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἀφίκετο ἐξ Ἀγγλίας ὁ ἐπόπτης τῶν σχολείων αἰδεσιμ. Ἰωσίας Σπένσερ. Ἄγνωστον ἂν ἐπέτυχεν αὐξήσιν τῆς κυ- βερνητικῆς ἐπιχορηγήσεως ἢ συνδρομῆν παρ' Ἀγγλῶν ὑπὲρ τῆς παιδείας, ὡς λίαν ἀξι- επαινῶς ἐνήργει καθ' ἃ ἐγκαίρως ἐδημο- σιεύσαμεν.

Παραπονεῖται τις πρὸς ἡμᾶς ὅτι ὁ γυ- μναζόμενος ἤδη μουσικὸς θίασος ἠκούσθη γυμναζόμενος πολλάκις εἰς τὸν ἀγγλικὸν ὕμνον οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικόν. Ἐλλείπει γάρου δὲν καταχωρίζομεν τὴν μεστὴν πατριωτισμοῦ ἐπιστολὴν τοῦ ἀγα- πητοῦ φίλου, πλὴν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐξηγήσωμεν αὐτῷ τὸν λόγον, ὅστις δὲν εἶνε ἄλλος, εἰμὴ διότι ὁ ἀγγλικὸς ὕμνος εἶνε, ἔνεκα καὶ τοῦ βραδέος ρυθμοῦ του καὶ τῆς ἀπλουστάτης συνθέσεώς του εὐ- κολώτατος διὰ γύμνασμα εἰς ἀρχαίους, ἐνῶ ὁ Ἑλληνικὸς εἶνε δυσκολώτερος κατὰ πολὺ.

Ὁ Πανοσιολογίωτ. Ἡγούμενος Κύκκου κ. Γεράσιμος ἀπήγγειλε κατὰ τὴν προ-

χείρισιν του εἰς Ἡγούμενον, τὸν ἐξῆς ἐν- θρονιστικὸν καλούμενον λόγον.

«Μηδεὶς τὸ ἐκτεῦ ζήτητό ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἐτέρου ἕκαστος». (Α' Κορ. 10, 24).

Δέκατος ἤδη ἐνιαυτός, Μακαριώτατε Δέσποτα, καὶ λοιποὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, δέκατος ἐνιαυτός συμπλη- ροῦται ἤδη, ἀπ' ἧς ἐποχῆς, τῇ κανονικῇ καὶ νομίμῳ συγκαταθέσει τῆς τότε ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου σκη- νώματος, ἐγκατελιμπάνομεν ἐπὶ προσκαίρῳ ἀπουσία τὸν περίβολον τῆς ἀπὸ παιδῶν ἐκθρεφάσης ἡμᾶς ἱεράς ταύτης Μονῆς, ἵνα ἀκολουθήσωμεν τῇ φωνῇ τοῦ κα- λέσαντος ἡμᾶς ἄνωθεν ὅπως ἀντὶ παντὸς ἐπιδιώξωμεν τὴν πνευματικὴν ἡμῶν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν κατὰ Χρι- στὸν τελειότητα, ἵνα οὕτω, κατὰ Χριστὸν ἑαυτοὺς ἀ- ναπλάσαντες καὶ ἐκπαιδευθέντες, καταστήσωμεν ἱκανοὶ καὶ ἐτέρας διδάξαι. (Τιμ. Β'. 2, 2) ὡς περὶ τὸ θεῖον παρακελεύεται λόγιον. Τῇ θεῇ δὲ κλήσει οὕτως ἐπό- μενοι, καὶ τὸν Θεὸν ἀείποτε συναρωγὸν ἔχοντες, συγ- κλητηριβηθήμεν μετὰ τῶν τροφίμων τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱ- εράς ἐκείνης Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐξ ἧς τοσοῦτοι ἐτη- σίως ἀποστέλλονται τοῦ θεοῦ λόγου σπουδαῖς, εὐαγγε- λίζόμενοι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρῆς, τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν, τὰς νή- σους τοῦ Αἰγαίου καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐν τῷ ἱερῷ ἐκείνῳ φωτισμῷ ἐπὶ ἐπταετίαν διετελέσαμεν, τὸν μὲν νοῦν φω- τίζόμενοι τὴν δὲ καρδίαν εὐαγγελικῶς ἀναπλαττόμενοι ὑπὸ τῶν σακανέων τῆς τε θύραθεν καὶ τῆς ἔσω σο- φίας. Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς ἐν τῷ ἱερῷ ἐκείνῳ κα- θηδρόματι μαθητείας ἡμῶν, ἠξιώθημεν, Θεοῦ συνερα- ποτούμενοι, νὰ συνεχίσωμεν, ἀπεριπέσπαστως καὶ ἀκωλύο- τως, τὸ μαθητικὸν ἡμῶν στάδιον καὶ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἐπὶ τριετίαν, εὐλογοῦντες πάντοτε τὸ πανάγιον τοῦ Θεοῦ θέλημα, τοῦ «θέλοντος πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», ὅτι ἐχαρίετο ἡμῖν ὑγι- αν καὶ κερὸν, ὅπως, ἐν ἀθροῦσιν τῇ καταστάσει, σπουδαιότερον φροντισώμεν περὶ τῆς πνευματικῆς ἡμῶν ἀναπτύξεως καὶ τῆς ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Ἄλλ' ἐκ τοῦ πνευματικοῦ ἐκείνου σταδίου ἡμῶν το- σαύτην πνευματικὴν ἡδονὴν ἐκαρποῦμεθα καὶ τοσαύτην ἀταραξίαν ψυχῆς καὶ γαλήνην πνεύματος εὐρίσχομεν ὡστε ἠνυόμεθα τῷ Θεῷ, ἵνα μηδέποτε, μηδ' ἂν εἴ- ποτε γένοιτο, ἀνταλλάξωμεν τὸν τοιοῦτον βίον διὰ τῆς εἰς τὰ κοινὰ ἡμῶν ἀναμίξεως. Ἀναλογιζόμενοι δὲ περὶ πάντων, τοῦτο μὲν τὴν ἀνώμαλον φορὰν τῶν καθ' ἡμέ- ρα πραγμάτων καὶ τὴν δύσκολον τούτων οἰκονομίαν, το- το δὲ καὶ τὸ πολυμόρφον καὶ πολυποικίλον τοῦ τοιοῦ- τοῦ ἀνθρώπου ἔθους, πρὸς δὲ καὶ τὸ διάφορον τῶν γνη- μῶν καὶ τὰ διηγετικῶς ἀντιπαλαιόντα ἴδια τέλη καὶ συμ- φέροντα, ὅρον καθ' ἑαυτοὺς ἐθέμεθα ἵνα μείνομεν διὰ βίου ἰδιωτεύοντες καὶ πόρρω τῶν κοινῶν ἀπέχοντες. Προυτιμώμεν τὸ ἀμεριμνῶν καὶ ἀνευθύνως κυβερνασθῆναι ὑπὸ πνευματικῶν τιμῶν πατρὶ ἀντὶ τοῦ πολυμεριμνῶν καὶ ὑπευθύνως κυβερνᾶν, διὸ καὶ παντὶ σθένει προσεπαθα- μέν νὰ ἀποφύγωμεν, ὡς ἄκως ἀπόπειρά τις ἐγίνετο περὶ ἡμῶν περὶ τούτου καὶ ἀπετροπιάζομεθα πάντα, οἷον πο- τε ἦν ὁ ἀποπειρώμενος, καὶ οὐδέποτε ἐστέργωμεν ἀνταλλάξαι τὰ τῆς ἡσυχίας καλὰ ἀντὶ τῆς τῶν κοινῶν πολυμεριμνῶν φροντίδος καὶ ἀνησυχίας.

Πλὴν, ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων ἀλλὰ δὲ Θεοῦ κελεύει. Ὁ πάνσοφος Θεὸς, ὁ πάντα κατὰ τὰς ἐξουσιᾶς αὐτοῦ βουλάς διέπων καὶ διεξάγων, ὡς ἐν τῷ «πλάσσειν κατὰ μόνος τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων» καὶ «ἐπιθεῖν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν», κατὰ τὸν προφητικόν κτὰ (32, 5), ἀθρόως ἠλλαίωσε καὶ μετέβαλε τὴν βου- λὰν ἡμῶν ἐκείνην ἀποφασίαν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀσπίμου πνευματικοῦ ἡμῶν πατρὸς καὶ προκατα- στήτου οἱ προσφιλῆς ἡμῖν ἀδελφοί, ζῆλῳ κινούμενοι τῆς εὐαγῆς ἡμῶν Μονῆς, οὐ μόνον ζωηρῶς παρῆλ- θον τὴν δεινὴν θέσιν, εἰς ἣν τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔργον περιήλθε, καίρικων περιστάσεων ἕνεκα, καὶ καὶ πολλαχῶς ἐπεχειρῶν πείσας ἡμᾶς, ὅπως ἀπο- δωμεν τὴν πηδαλιουχίαν τῆς ἐν τῷ πελάγῳ τῶν κοινῶν κυμαινόμενης ἱεράς ταύτης νηὸς, ὡς ἀνευδοκί- μως δὴθεν ἐλπίζοντες παρ' ἡμῖν τὴν εὐκαιρίαν τῶν πε- μάτων βελτίωσιν καὶ διαρρύθμισιν περιπέσον δὲ τὰ βάλλοντο ἡμῖν ἅμα καὶ τὸ ἱερὸν ἡμῶν καθήκον, τίνος χάριν ὠφειλομέν ἀπαραίτητως νὰ θυσιασώμεν ἰδίαν ἡμῶν ἡσυχίαν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς ἐκ- φάσεως ἡμᾶς ἱεράς ταύτης Μονῆς. Ἐκ τῶν σπουδαι- ὄτων δὲ τούτων λόγων συγκινηθέντες καὶ κλονισθέντες ἡ- μεθα προσπαλαίειν τοῖς λογισμοῖς καὶ διαλογίαις ἄλλως ἢ πρότερον. Τὴν ἐν ἡμῖν ἰδέαν τοῦ ἰδιοῦ λόγου ἤρξατο τότε νὰ ὑπερβάλλῃ ἡ θεία ἐντολή, ὀφειλομένης πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ τὴν τῆς ἐπιδικωμένης ἡσυχίας ἡμῶν νὰ ἐκδιώκῃ ἢ φρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταδικη κατὰ τοῦ πο- ροῦ καὶ ὀκνηροῦ δούλου, οὕτως, ὡστε ἐπειθόμεθα,

εάν να παραδώσωμεν εαυτούς εις την πανίαν του Θεού πρόνοιαν και να ακολουθήσωμεν την αποστολικήν φωνήν την διατάσσουσαν πάντας ἡμᾶς νὰ προστάξωμεν ὅτι μόνον περὶ τοῦ ἰδίου ἡμῶν ἀγαθοῦ ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ καλοῦ τῶν ἄλλων ἡμῶν νὰ μεριμνήσωμεν. ἡμεῖς λέγομεν μηδεὶς τὸ εαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος.

Ὅτι δὲ τέλος ἐγνωρίσαμεν καὶ τὴν ἐφ' ὅλων τῶν ἀγαπῶντων ἡμῶν συναδέλφων γενόμενῃ ὡς ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ἐκλογὴν ἡμῶν καὶ τὴν ἀπὸ κοινοῦ αὐτῶν πρόσταξιν, τὴ ἀμφίρροπον ἡμῶν ἐστὴν ἐνδοξάμεν τότε καὶ ὑπακούσωμεν τὴν ἀρχὴν παρθεύοντας ὅτι ὁφείλομεν νὰ ὑπακούωμεν εἰς τὴν κοινὴν τῶν ἀδελφῶν φωνὴν ἅρως ἡλίαντα ὁ ἐπιδικώμενος σκοπὸς εἶνε ἡ ὠφέλεια τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς εἰς τὸ ἱερόν τοῦτο ὑπόδηγμα, εἰς ὃ, κατ' εὐχὴν ἀρχαίαν, προμελεσόμεθα σήμερον ὑπὸ τῆς Α. Μακαριώτατος, Καί. Μακαριώτατος Δέσποτος καὶ λοιπῶν φιλοχριστῶν Ἐκκλησιαστικῶν, εἰς τὸ ὑπόδηγμα τοῦτο καλούμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διότι ὅσον τὸ ἐξ ἡμῶν, εὐσεβῶς ὁμολογούμεν, ὅτι ἡ παγκοσμία αὐτῆ φωνὴ τῆς ἱερᾶς τῶν Κυκλικῶν Ἀδελφότητος εἶνε ἀναμφισβητῶς φωνὴ Θεοῦ, καὶ ὅταν ὁ Θεὸς καλῆ καὶ ἐντέλλεται πᾶς ὁ παρακλῆσθαι καὶ ἀντιτάμενος εἶνε πάντως ἀπειθὴς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Θεοῦ, ὁ δὲ παρῆκτος καὶ ἀπειθὴς ἐπιφέρει ἀναποφεικτὰς ἐρ' ἐαυτῶν καὶ τὰς παρὰ τοῦ Θεοῦ δικαίας τιμωρίας κατὰ τὰς προκείμεναι ἐν ταῖς Ἀγίαις Γραφαῖς ἀπειλάς. «Καθὼς ἀπέσταθῆ με, λέγει ἡ Ἁγία Γραφή, καθὼς ἀπέσταθῆ με τοῦ εἶναι εἰς ἡγομένους τοῦ λαοῦ καὶ ἀρχοντας, κατὰ ἀπόστομα ἡμᾶς τοῦ εἶναι εἰς βασιλεῖς. Καὶ καθὼς οὖν ἡμῶν τῆς φωνῆς μου, ἀλλ' ἐδόξατε νότον σαλκῶν καὶ ἡπειθήσατε, οὕτως ἔσται ὅτι ἐπιτακισθήτε με, ἐφ' ὃ οὖν ἐπιβλήσω ἐπὶ τὴν προσηχὴν ἡμῶν οὐδὲ εἰσακούσονται».

Ἀλλὰ μὴ γένοιτο, ἀδελφοί, μὴ γένοιτο νὰ ἔλθωσιν ἐφ' ἡμᾶς αἱ φωναὶ αὐτῶν ἐσμέν ἔτοιμοι νὰ ὑπακούωμεν εἰς τὸ θεῖον θέλημα καὶ νὰ ἠνυσώσωμεν εαυτοὺς μᾶλλον παρὰ νὰ ὑποπέσωμεν εἰς τὰ τῆς παρακλῆσε παραπέμματα. Καὶ λοιπὸν ἀγαπῶντοί μου συνασκήσεται, εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ τῆς ἡμετέρας ὁμοφωνίας ὑπακούσαντες, ἡμεῖς ὁ μικρότερος ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ, φέροντες ὑποβάλλομεν εαυτοὺς σήμερον ὑπὸ τὸ βάρος τῆς εὐθύνης καὶ ἀναλαμβάνομεν νὰ ὀδηγήσωμεν τὸ ἱερόν τοῦτο σκάφος, τὸ παντοῖος ἀνέμοις ἐν μέσῳ πελάγει κλυδωνιζόμενον, εἰς λιμένα εὐδίων καὶ εἰς βίον ἡρεμῶν καὶ ἡσύχιον. Ημεροῦσιν ὁμῶς ἀλλόνητον ἔχοντες εἰς τοὺς ἀφειδῆς λόγους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ λέγοντος, «ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ἰω. 15, 5.) τὴν πρὸς τοῦτο ἐλπίδα ἡμῶν ἄπαντα ἀνεθέμεθα εἰς τὸν οὕτως ἐνδοκίμητον καὶ καλέσαντα ἡμᾶς Κύριον. Θάρρος ὁμῶς ἔχομεν, ἀγαπῶντοί, καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ ὁμοφροσύνην ἅψιν πάντας ὑπὲρ ἡμῶν τῶς ἐπεδείξασθε. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ παρακαλοῦμεν καὶ συνιστῶμεν πάντιν ἡμῶν, ἀδελφοί, ἵνα ἡ παρούσα κατὰ Χριστὸν ἀγάπη καὶ ὁμοφροσύνη ἡμῶν παραμείνῃ καὶ τὸ λοιπὸν ἀδιάλειπτος καὶ ἀπαραμειώτος ἀνάγκη νὰ συμπράττωμεν ἅπαντες ὡς ἀπὸ μιᾶς ψυχῆς καὶ μιᾶς καρδίας, ἀνάγκη νὰ συμπροσθημεθα καὶ συσπειρώσωμεν εἰς τὴν ἐπιτέλειαν πάντων ἐκείνων, ὅσα ἀφορῶσιν εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν εὐκταίαν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς εὐλαειαν καὶ λαμπρότητα. Παρακαλοῦμεν, ἡμᾶς, ἀδελφοί, τὴν τοῦ Ἀποστόλου παράκλησιν «ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονήτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφυχοι, τὸ ἐν φρονούντες, μὴ τὰ εαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἑτέρων ἕκαστος» (Φιλιπ. 2, 2, 3.) Ἀνάγκη νὰ συντελέσωμεν μετὰ ζήλου τὰ ἀφορῶντα τὴν ἱερὰν Μονὴν καὶ εἰς τὰ συνιστάμενα καὶ στηρίζοντα τὴν νόμφην τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, διὰ τῆς ἐναρέτου ἡμῶν διαγωγῆς καὶ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτεύματος, καθὼς ὁ θεὸς τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος παρακαλεῖται. «Τὸ λοιπὸν, Ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἑπαινοῦς ταῦτα λογίσεσθε καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ἡμῶν» Φιλ. 4, 8.) Καί, ἀγαπῶντοί, οὐκ ὑπάρχει ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἐνθα ὑπάρχει ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ ὁμόνοια καὶ ἡ πειθὴ εἰς τὰ εὐαγγελικὰ παραγγέλματα, τὸναντίον δὲ ὅπου προτιμᾶται ἡ ταραχὴ ἀντὶ τῆς εἰρήνης, τὸ μίσος ἀντὶ τῆς ἀγάπης καὶ ἡ διχόνοια ἀντὶ τῆς ὁμοφωνίας, ἐκεῖ καὶ αἱ ἀσχημῆται πολλαὶ καὶ ἡ ἀδοξία μεγάλη καὶ κοινωνικὴ πανωλεθρία ἀφεικτος διότι ἀληθῆς ὁ εἰπὼν, ὅτι «πᾶσα βασιλεία, καὶ πᾶσα πόλις, καὶ πᾶσα οἰκία, μερισθεῖσα καθ' ἐαυτῆς ἐρημοῦται.» [Ματθ. 12, 25.] Μακρὰν ἀφ' ἡμῶν, Ἀδελφοί, μακρὰν ἀφ' ἡμῶν τὰ τοιαῦτα ὡς καὶ πᾶς σκοπὸς πλάγος ἢ χθισμαλδῆς πᾶς σκοπὸς φιλέκδικος ἢ καὶ μνηστεικός, κανὼν ἡμῶν ἀμετάβλητος ἔστω ἢ ἐν Χριστῷ εἰρήνη καὶ ὁμόνοια ἢ

ἀγάπη, γενέσθω πάντιν ἡμῶν ἀρχή, μέτρον καὶ τέλος διότι κατὰ τὴν μαθητὴν τῆς ἀρχαίας «ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.» [Ἰω. Α. 1, 16].

«ΑΝΑΗΛΙΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 57 ἀριθμοῦ. Ἡ Σκαλοτάπητ ψυχολογικὴ Μελέτη, Ἐπιλογαί, συγχεῖμα καὶ τέλος.— Ἡ ἀγάπη εὐ ζήλει, ὑπὸ Μ. Γαλιανού.— Αἱ φωναὶ καὶ ἡ παιδαγωγία τῆς νεότητος, ὑπὸ Σ. Κοντοβανάση.— Ἀναπλαστικαὶ μελέται, Γ. ὑπὸ Κ. Α. Διαλειουρά.— Πῶς εἶναι γὰ εἰς τὴν κῆρον τοσαύτη ὑψηλοφροσύνη καὶ εἰς το μῆδεν τοιούτοι ἀξιώσεις; ὑπὸ Κ. Καρδρά.— Θεοκρατικὴ κίνησις.— Πῶς ἐργάζονται οἱ Δυτικοὶ καὶ ἐν Μικρασίᾳ.— Δωρεῖται «Ἀναπλαστικῶς».— Δελτίον Β. Ἐλισβεθικῆς.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 35 ἀριθμοῦ. Περὶ ἡμετέρας κατὰ τὸν Α. Βεροῦν, ὑπὸ Κ. Μητροπολίτου.— Περὶ Θεολογίας τῶν βρετῶν ὑπὸ Α. Χριστοφίτου.— Περὶ αἵρας ὑπὸ Χ. Καλοκαυρενοῦ.— Ἡ Κεραλληνία ὑπὸ φυσικὴν ἔποψιν ὑπὸ Α. Σκινισπούλου.— Περὶ τῶν ὄρυκτων ἀποσκευῶν ὑπὸ Γ. Κατζηρικῆς.— Ἐπιστολὴν συμβουλῆ καὶ ἐξομολογῶν.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ.

Τραχύνεται ὁσημέραι ἡ γλῶσσα τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν δύο σωμάτων ἐν τοῖς πρὸς τὴν Πύλην στελλομένοις ἐγγράφοις. Ὁμολογοῦμεν ὁ Διονύσιος, ὅστις, κατηγορεῖτο ἐπὶ ἀτολμῆ καὶ ὑπερμέτρῳ ἀνεκτικότητι, ἔδειξεν ἐπ' ἐσχάτων τόλμην ἀξιοθαύμαστον, ἀρεῖς δὲ κατὰ μέρος τὰς δουλοπρεπεῖς καὶ κολακευτικὰς ἐκείνας φράσεις, γράται σήμερον γλώσση ἐντονωτάτῃ τῇ μᾶλλον ἀρμαζούση καὶ εἰς τὸν χρώμενον καὶ διὰ τὸν ἀκροώμενον. Ἡ ἀξιοπρεπὴς αὐτῆ στάσις τοῦ τε Πατριάρχου καὶ τῶν δύο σωμάτων ἐπικροτεῖται παρὰ παντός τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος.

Ἐσχάτως ἐστάλη εἰς τὴν Πύλην τὸ τελευταῖον πατριαρχικὸν ἐγγράφον καὶ ὁ τελευταῖος μασσατιῆς τῶν δύο Σωμάτων.

Διὰ τοῦ πρώτου λίαν ἐκτενῆς ὁ Πατριάρχης ἀναρεῖ πρώτον ἐν πρὸς ἐν καὶ διὰ γλώσσης ἀξιοπρεπεῖς ἅπαντα τὰ σαθρὰ ἐπιχειρήματα τῆς Πύλης τὰ ἀφορῶντα τὰ προνόμια τοῦ Πατριαρχείου (τὴν ἐκδικασίαν ἱερῶν, τὰς δίκας καὶ ἀποφάσεις περὶ διαζυγίων, διατροφῆς τῶν τέκνων τῶν διαζευγυμένων γονέων κ. λ.) ἐν τέλει δὲ ἐπανέρχεται εἰς τὰ περὶ βερατιῶν τῶν Βουλγάρων ἐπισκόπων καὶ καταλήγει ὡς ἑξῆς:

Δυστυχῶς ἡ Σ. κυβέρνησις ἀντὶ τοῦ ἀναγκάσαι τοὺς περὶ τὴν ἐξαρχίαν ἐμμένοντας εἰς τὸ σχίσμα νὰ ἀποδεχθῶσι τὴν μεταβολὴν τοῦ σχήματος καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ βερατιῶν, ἢ ἐπιτρέψαι τὴν συγκρότησιν οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀναλαμβάνει αὕτη θέσιν ὑπερτάτου δικαστηρίου τῆς ὀρθοδοξίας καὶ λήουσα δὴθεν τὸ ζήτημα διὰ τῆς παραλείψεως τῆς λέξεως ὀρθοδοξία ἐν τοῖς βερατιῶν, ἀποστέλλει αὐτοὺς ἐναντίον τῶν διαμαρτυρησῶν μου πρὸς καταφρόνησιν καὶ ἐξουτελισμὸν αὐτῆς τῆς ὀρθοδοξίας, ἤδη διανοουμένης τὸν τρόπον τῆς ἀποκρούσεως τοιαύτης προσβολῆς, γενόμενης οὕτως ἐπίσημος παρὰ τῆς Σ. κυβερνήσεως, ἦτις καὶ διὰ νόμων καὶ διὰ διεθνῶν συνθηκῶν διεκτύφε τὴν ἀκριβῆ προφυλακὴν πάσης θρησκείας ἀπὸ τῆς ἐλαχίστης προσβολῆς. Κατόπιν δὲ τοιαύτης ἀνεπίστου καταπατήσεως τῶν θεῶν δικαίων τῆς ὀρθοδοξίας προσκαλοῦμαι ὅπως πατριαρχεῖσω ἐπὶ Ἐκκλησίας οὕτως ἐκ θεμελίων διασυνθεῖσθαι καὶ ὡς ἐν διωγμῷ ἱσταμένης. Εἶνε ποτὲ δυνατόν; Ἐπαναλαμβάνων λοιπὸν ὅσα ἐν τῷ τελευταίῳ μου ταχυγράφῳ ἀνέφερα καὶ ἐν ταῦθα δις ἀφῆρα, ἐπιμένω ὅπως πραγματοποιηθῶσι μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ οὕτως ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ δι' αὐτῆς ἀπάσῃ τῇ ὀρθοδοσίᾳ, ἄλλως διὰ τελευταίαν φοράν διαβεβαίω πάτη δύναμις ὅτι ἀδύνατον νὰ ἀνακαλέσω τὴν ἀπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου παραίτησίν μου.

Τῆ 18 Μουχαρέμ 1308
" 21 Αὐγούστου 1806
1890

Μαζικτικῶς τῶν δύο σωμάτων, πρὸς τὴν Α. Ἐξουχίτητα τῶν ὑπουργῶν τῆς Διακείσεως καὶ τῶν Θεοκρατικῶν.
Ἐξουχίτητα!

Οἱ εὐσεβῆστος ὑποφαινόμενοι ἱερὰ Συνόδος καὶ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβόλιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὑπομνηστικῶς τῇ Ἁγ. Ἐξουχίτητι καθὰ προλαβόντως ὑπεβάλομεν τῇ Α. Υψηλότητι τῷ προθυπουργῷ, ὅτι συμμεριζόμεθα πληρέστατα τοὺς λόγους τοὺς ἀναγκαζάντας τῇ Α. Θ. Παναγιώτητι νὰ παραιτηθῇ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, οὐδέποτε ὁμῶς θὰ ἀποδεχθῶμεν τὴν παραίτησιν αὐτῆς, ἀλλὰ παρακαλοῦμεν καὶ αὐτῆς τὴν σεβ. κυβέρνησιν, ὅπως εὐαρεστηθῆσθαι ἐπισπεύσῃ ἐντός νὰ ἄρῃ τὰ τῆς παραίτησεως αἷτια, καὶ ἐπιπρυσανέσῃ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει διαβεβαίωσιν ὅτι μὴ δυνάμενοι ἐν τοιαύτῃ παραλύσει, νὰ φέρωμεν τὴν μεγίστην τῶν εὐθύνων ἀπέναντι τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ ἔθνους οὗς ἐκπροσωποῦμεν θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἀποσυρθῶμεν καταλιμπάνοντες τὴν τύχην τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἐκκλησίας τῇ μερίμνῃ παρῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς ἃς δηλωθήσεται ἡ ἐπισπεύδουσα ἀνάγκη τῆς κοινῆς αὐτῶν συναντικλήσεως πρὸς σωτηρίαν.

Τῆ 20 Μουχαρέμ 1308
" 23 Αὐγούστου 1806
1890

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.
ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Φαίνεται ὅτι πράγματι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἔκαμε προτάσεις τινὰς πρὸς τὸν Τσάρον περὶ φιλικῆς συνεννοήσεως πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ ὁμοφώνου διευθετήσεως τῶν ζητημάτων ἐκείνων ἅτινα γίνονται ἀφορμὴ διηνεκῶν ἐξοπλισμῶν, καὶ ὅτι αἱ προτάσεις αὗται ἐναυάγησαν, κατ' οὐδὲν ἀλλοιωσάσαι τοὺς μυστηριώδεις τοῦ Τσάρου σκοπούς. Ἐπανήλυθε λοιπὸν ὁ Γουλιέλμος καὶ ἐθεώρησε καλὸν νὰ κηρύξῃ ἐν προπόσει ἐνώπιον τῶν ἀξιωματικῶν τῆς αὐστριακῆς μοίρας, «τὴν ἐγκαρδιωτάτην αὐτοῦ φιλίαν καὶ τὴν ἀτάλευτον ἐν ὅπλοις ἀδελφότητά πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσήφ.» Ὡτανεῖ ἐλεγε διὰ τῶν λέξεων τούτων, ἀπεπειράθη νὰ μεταβάλλω τὴν ἐπικρατοῦσαν περὶ ἐνόπλου εἰρήνης πολιτικὴν, καὶ ἀλλοιώσω τὰς συμμαχικὰς συμβάσεις, ἀλλ' ἀποτυχῶν, ἀναγκάζομαι νὰ θεωρήσω ἀναγκαίαν ἐτι ἐπὶ τινὰ τοὐλάχιστον ἐτη τὴν τριπλῆν συμμαχίαν. Καὶ πράγματι, τελευταῖαι εἰδήσεις λέγουσιν ὅτι ἀνευθῆθη ἡ τριπλῆ συμμαχία, ὡς γνωστὸν δὲ, ἡ τριπλῆ αὕτη συμμαχία ἔχει ἀντικείμενον τὴν Ρωσσίαν, καθ' ἣς τὰ τρία κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ συμπράττωσιν.

Ἡ ἐν Ἀρμενίᾳ κατάστασις κατ' οὐδὲν ἠλπιώθη αἱ δὲ φῆμαι περὶ ρωσικῆς κατοχῆς φαίνονται ἀνυπόστατοι, ἐάν ἀληθεύῃ ἡ εἰδήσις ὅτι ὁ Τσάρεβις προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῇ ἐσὼν οὕπω τὸν Σουλτάνον. Ἴσως μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην προβῇ ἡ Ρωσσία εἰς ἀποτελεσματικὴν τινὰ ἐνέργειαν, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἀνάγκη καὶ νὰ βιασθῇ εἰς τοῦτο διότι τὰ πράγματα τῆς Ἀρμενίας ἐπὶ πολλὰ ἐτη θὰ διατελώσιν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, μία δὲ κατοχὴ ἤδη, θὰ ἐκώλυε τὴν Ρωσσίαν νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς Πύλης τὰς ὀφειλομένας ἐποζημιώσεις.

Ἄγνωστοι εἰσέτι οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες ἐν τῇ ἡσύχῳ τῶς Ἐλβετίας τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν, καθ' ἣν οἱ ἀντάρται ὑπερέσχισαν πρὸς ὦραν τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ κατεβλήθησαν ἐν τέλει.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.
Βέρνη, 12.— Ἡ ἐπαναύττωσις τῆς Βελ-

Λιζόνας ελθε. Τα στρατεύματα ερειψαν καλώς δεχτά. Το κίνημα ερειφεν επί τη γενική ψηφοφορία περί αναθεώρησης του τοπικού συντάγματος του Τιγκίνου.

Παρίσιοι, 19.— Η τουρκική φρεγάτα «Ερτογολούρ» κατεποντίσθη εις τα παράλια της Ίαπωνίας. Εξήκοντα τρεις άνδρες εσωθον, πεντακόσιοι δέ επιβήσαν. Εν τῷ ἀριθμῷ τῶν τελευταίων τούτων συγκαταλέγονται ὁ πλοίαρχος Ἀλη βέης καὶ ὁ ναύαρχος Ὁσμάν.

Οἱ «Καιροὶ» Ἀθηνῶν περιέχουσι τὰ ἐξῆς περὶ τῶν πατρι-αρχικῶν.

Αἱ ἐκ Ἰων πόλεως εἰδήσεις, αἱ χθές ληφθεῖσαι, ἀφορῶσαι δὲ εἰς τὸ ἐκκρεμὲς Πατριαρχικὸν ζήτημα, εἰσὶν εἰς ἄκρον σοβηραί. Ἐπεδόθη πρὸς τὴν Πύλην ἡ τελευταία τῶν Πατριαρχείων ἀπάντησις διὰ δύο ἐγγράφων, ὧν τὸ ἐν ὑπέγραψεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τὸ δὲ ἕτερον τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον. Τὸ Πατριαρχικὸν ἔγγραφον εἶναι γεγραμμένον διὰ φράσεων ἐντονωτάτων, ἀναιρεῖ δὲ ἐν πρὸς ἐν τα ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν βουλγαρικῶν βερατιῶν ἐπιχειρήματα τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐν τέλει δηλοῖ κατηγορηματικῶς, ὅτι Διονύσιος ὁ Ε΄ κατ' οὐδένα λόγον δύναται νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ, ἀν μὴ πρότερον ἀρθῶσιν ἐντελῶς οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες αὐτήν. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐνεποίησεν ἀλοθῆσιν πολλὴν εἰς τοὺς πρεσβευτὰς τῶν ξένων Δυνάμεων, ἐγνώσθη δὲ ὅτι εἰς ἐξ αὐτῶν ἀπεβάνθη ἐν κύκλῳ, ὅτι τοιαύτην ἀνδρικὴν στάσιν δὲν ἀνέμενε παρὰ τῶν ἐν Φαναρίῳ. Ὁμοίως καὶ τὸ ἔγγραφον τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου εἶναι γεγραμμένον ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, καταλήγει δὲ δηλοῦν ὅτι οὐδεὶς λόγος θὰ πείσῃ αὐτὸ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ Διονυσίου τοῦ Ε΄.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη τῶν Πατριαρχείων εἰς τὸν τελευταῖον τ τ ε σ κ ε ρ ἔ ν τῆς Πύλης ἐπήνεγκεν, ὡς ἐγνώσθη κατάπληξιν ἐν Γαλλο-Κιόσκ, ἐτέθη δὲ εἰς κίνησιν ὁ Σάββα πασῶς ὅστις ἐπανελλημένως μετέβη εἰς τὴν ἐν Μακροχωρίῳ οἰκίαν τοῦ Πατριάρχου, ὅπως πείσῃ αὐτὸν νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησιν του. Ἀλλὰ Διονύσιος ὁ Ε΄ ἀναμνηθεὶς ἡμερῶν ἀρχαίων, διε ὡς Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως εἰδείξε τὴν θύραν πρὸς τὸν ἀπειλήσαντα αὐτὸν Ρῶσον στρατηγόν, ἐξεδίωξε σχεδὸν τῆς οἰκίας του τὸν τοῦρον ἀπεσταλμένον, τηρήσας πρὸς αὐτὸν γλώσσαν ὑψηλόφρονα καὶ δηλώσας κατηγορηματικῶς, ὅτι μέχρι ἰσχυρῶν ἐννοεῖ νὰ ὑπερμαχήσῃ τῶν ἀδαιρέτως καταπιεστικῶν δικαιωμάτων τῆς ὀρθοδοξίας.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΚΑΠΗΛΕΙΩΝ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Μετάφρασις Ι. Θ. Π.)

Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὅλοι οἱ πειρασμοὶ εὐρίσκονται συγχρόνως ἠνωμένοι ἐν τῷ ὄνῳ.

Ἡ ὑπαρξίς τῆς κολλητικῆς ἀσθενείας, τῶν κακῶν παραδειγμάτων καὶ συμβουλῶν ὀφείλεται ἐν τῇ συναφείᾳ μετὰ λαοῦ, ὅστις σχηματίζεται ἐκ γαγγραινωδῶν (διεφθαρμένων) μελιῶν, εἶδος ἀδελφότητος πάντοτε ἠνωμένης, καὶ πρὸς τὴν ἀκολασίαν ρεπούσης ὅταν τὸ σημεῖον δοθῇ. Ἀπαντᾷ τις τὰς δρῆμας ἐκείνας τῆς ἀναιδείας καὶ τὰς σκηνὰς τοῦ κυλισμοῦ ἐνθα οἱ νέοι, διεφθαρμένοι κομπασταὶ, τῶν κακῶν, ἀγωνίζονται ὑπὲρ τοῦ στεφάνου τῆς αἰσχρότητος καὶ τῆς διαφορᾶς, καυῶμενοι διὰ τὰ κακὰ ἃ ἐπραξαν, προσεῖτι δὲ καὶ δι' ὅσα δὲν ἐπραξαν, καὶ καθιστάμενοι χεῖρονες παρ' ὅτι εἶνε ἢ δύνανται.

Συναπτᾷ τις ἐκεῖ τὴν ἀδικίαν καὶ ἀρπαγὴν, διότι διὰ νὰ σπυρᾷ τις τὰ καπηλεία τῶ ἀναγκαιοῦν χρήματα καὶ ἀκόμη χρήματα, καὶ πάντοτε χρήματα, πρὸ εὐδαιμίας δὲ χαμπερίας ὑποχωρεῖ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ προμηθευθῇ τοιαῦτα ὅταν τὸ πάθος τὸν διατάττει. Ἐκεῖ ἀπαντᾷ τις τὴν βλασφημίαν καὶ τὴν βίαν. Παρατήρησον δὲ προσεκτικώτερον ὅτι αἱ σχέσεις αὗται τῶν ἐταίρων καταλήγουσιν εἰς ἀμακτιρᾶς

ἐρίδας, πῶς αἱ αἰθουσαι τοῦ συμποσίου μεταβάλλονται εἰς πεδία μάχης.

Τί θὰ εἴπωμεν περιπλέον; Συναπτᾷ τις ἐκεῖ τὴν ἀνασθησίαν τῆς καρδίας, τὴν διασθορὰν τῆς ἠθικῆς, τὴν λήθην τῶν ἱερωτέρων καθηκόντων καὶ τῶν σεβαστοτέρων νόμων τῆς φύσεως. Ἄχ! δυστυχές! εἰς τὸ χαρίεν ποτήριον ἐν ᾧ νομίζεις ὅτι πίνεις ἀγρὸν οἶνον ἐὰν τὸ θεωρήσῃς καλῶς εἰς τὴν χεῖρά σου, ἐὰν ἐξετάσῃς πλησιέστερον, θὰ εὐρίσκῃς τρομερὸν μίγμα ὄλων τῶν ἀποτροπαίων κακῶν! Θὰ ἐβλεπῃς δάκρυα, τὰ δάκρυα μιᾶς συζύγου, ἀθώων τέκνων, ἅτινα καταδικάζονται ἐκ τῶν σκληρῶν καὶ αἰσχίστων ἀταξίῶν σου εἰς τὴν πείναν καὶ ἀπελπισίαν. Θὰ ἐβλεπῃς τὰς φλόγας τῶν παθῶν ἅτινα σὲ καίουσιν ψυχῇ τε καὶ σώματι ὡς πεπυρακτωμένος σιδήρος, ὅστις περιμένει νὰ ἴδῃ ἀναμμένην τὴν ἐκδικητικὴν φλόγα τῆς αἰωνιότητος, ἣτις ἂν καὶ ἠρεθισμένη παρὰ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, δὲν θὰ ἦνε ἀρκούντως ἰσχυρὰ πρὸς τιμωρίαν ὄλων τῶν αἰσχροτήτων τῆς ἀποτροπαίου σου ζωῆς.

Ἐδῶ φθάνομεν εἰς τὰς εἰκοθενιακὰς ἐρίδας εἰς τὰς ἀταξίαις περιουσιῶν, εἰς τὰ δημόσια σκάνδαλα, ἀναποφεύκτους συνεπειὰς τῆς φοιτήσεως τῶν καπηλείων, ἀλλ' εἰς τοσοῦτον εὐρὸ θέμα δὲν δύναμεθα νὰ ριθώμεν εἰ μὴ ἐν μόνον βλέμμα ἐπὶ τῶν ἀξιοσημιότερων ἀντικειμένων. Εἰέλθε εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην. Τί βλέπεις; Τέκνα στερούμενα τοῦ ἀναγκαίου καὶ θηθήκοντα τῆς πείνης. . . . ἀδιάφορον ὁ πατήρ εὐρίσκει τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς τὸ πλησίον καπηλείων κατατροχθίζων κρέατα καὶ εἶνους. Τί βλέπεις ἀκόμη; Μίαν κλαίουσαν γυναῖκα, ἀλλὰ τὰ δάκρυα ταῦτα θὰ διαδεχθῇ ἐντὸς ὀλίγου τρόμος. . .

Ἄκουσον: Δὲν ἀκούεις μακρόθεν πλησιάζοντα ὄρυθος; Εἶνε κραυγὴ βλαστημιῶν, ἣτις ἀγγέλλει τὴν ἐπικίνδυνον τοῦ κυρίου. Ἡ θύρα ἀνοίγει, εἰσέρχεται ὡς μιὰ καταγίγῃ εἶνε κεραυνὸς καταρῶν, τὸ πᾶν τρέμει εἰς τὴν παρουσίαν του τὸ πᾶν ζητεῖ καταφύγιον ἐνώπιον τῆς ὀργῆς του.

Ἐγκαταλείψον τὴν σκηνὴν ταύτην τῆς θλίψεως καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πλησίον οἰκίαν. Ὁμιλήσον τί βλέπεις; Ὡ φύσις φρεῖς! Ὡ ὀρθοκεία καλύφθητι διὰ τοῦ πένθους!! Ἄδελφοὶ διψῶντες τὸ αἶμα ἀλλήλων φρονέουσιν. . . ἀστοργος υἱὸς οὐρεῖ ἐκ τῶν λευκῶν τριχῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δυστυχῆ πατέρα. . . Τὸ στήθος μητρὸς—θὰ τομῆσθωμεν νὰ τελειώσωμεν—τὸ στήθος μητρὸς κατακατεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῆς τραπέντος τέρατος.

Καπηλεῖον! Ἴδου τὰ ἔργα σου! Καπηλεῖον! Ἴδου τὰ θύματα σου.

Ἐν τούτοις ἡ πατρικὴ κληρονομία κατασπατάλλεται ὑπὸ ἀσώτων χειρῶν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ πωληθῇ ὁ πατρικὸς ἀγρὸς, ἡ προπατορικὴ στέγη πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς διασθορᾶς χρεῶν. Αἱ ἐκνευρισμέναι ἐκ τῆς ἀκολασίας χεῖρες δὲν δύνανται πλέον νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ ἀρότρου καὶ πόλεις καὶ χωρία κατοικοῦνται ὑπὸ ὀνηρῶν ἀλήτων οἰτινες ζῶσι δι' ἐνόχων βιομηχανιῶν, ἀλλὰ περιμένον ἢ ἀτιμία δὲν θὰ ἀρτήσῃ ὅπως καταλήξῃ εἰς καταστροφήν.

Τὸ σκάνδαλον δὲν περιχλείεται πάντοτε ὑπὸ τὴν στέγην μιᾶς οἰκογενείας· πολλὰκις ἐκρύβνθαι. Μετάσθῃ ἐπὶ τὴν δημοσίαν πλατείαν τοῖον οὐρόν οἱ ἐκτελεσται τῆς δικαιοσύνης μὲ ἀλυσσοδεμμένας χεῖρας; Εἶνε φοιτητῆς τις τοῦ καπηλείου, ὅστις συνελήφθη κλέπτων.

Τί σημαίνει ὁ ὄρυθος οὗτος ὅστις ἀκούεται ἐν μέσῳ τοῦ χωρίου ἢ τῆς πόλεως καὶ πρὸς τὸν ὅποιον συρρεῖ πανταχόθεν πλήθος περιέργων; Εἶνε ρήξις τις, αἶμα ἔρρευσε, τὸ θῦμα εὐρίσκειται εἰς τὴν τελευταίαν ἀγωνίαν καὶ ὁ καθεὶς ἀπομακρύνεται ἐκ τοῦ ἀποτροπαίου τούτου μέρους, νομίζων ὅτι βλέπει ἤδη ἐπὶ τοῦ θεάτρου τοῦ φθου νὰ ὑψοῦται τὸ ὄργανον τῆς τιμωρίας, τελευταία πράξις τοῦ πένθιμου τούτου δράματος.

Μὴ εἴπῃς τώρα εἰς τὴν θέαν τῆς μαύρης ταύτης εἰκόνας ἦντινα μόνον ἐσχεδιάσαμεν, ὅτι εἶνε ὑπερβολή, καὶ ὅτι αὐ, φοιτητῆς ἂν, οὐδέποτε εἶδες εἰς καπηλεία τοιαύτης σκηνῆς, διότι θὰ ψευσθῆς κατὰ τῆς συνηθείας σου, κατὰ τῆς πεποιθήσεώς σου, κατὰ τῆς πείρας σου. Μὴ τὸ εἴπῃς διότι ἐὰν αἱ αὐταὶ σκηναὶ δὲν συμβαίνουσι πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις, ἢ φοιτητῆς τῶν καπηλείων ὀδηγεῖ εἰς αὐτὰς καὶ τὰς καθιστᾷ ἐντὸς ὀλίγου ἀναποφεύκτους. Μὴ τὸ εἴπῃς, διότι θὰ διαψευσθῇς ὑπὸ τῶν γεγονότων.

Ἡ καταπιεστικὴ ὀρθοκεία, ἡ ὑβρισθεῖσα ἠθικὴ, ἡ θεληματικὴ εἰκογένεια, ἡ ἀγανακτοῦσα κοινωνία, θὰ ἠγείραντο συγχρόνως ἵνα σὲ διαψεύσωσιν ἐπισημως.

ΑΙΝΙΓΜΑ 58ον

Ὁ! πόσα πολλὰ παράδοξα συμβαίνουν καθ' ἡμέραν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν Δυσύλλαβός τις πρόθεσις συζεύγνυται ἐταίραν καὶ τίττουσι πτηνόν. (Λεμνησοῦ . Ι. Κ. Λανίτης.)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ. Κρασία ἄ. ποιότητος γρ. 230—240 δευτέρας ποιότη. " " 200—210 " ξυρισμένα " " 170—180 ρακὴ σούμα 19 βιβ. ἢ ὄκ. πρ. 78 ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ. 118—120 οἶτος τὸ κοιλόν . . . 18—20 κριθή " " 11—12 χερούπια εἰς τὰς ἀποθήκας " 93—94 τὸ γαλεπικὸν καντάρι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἄμαξα καινουργῆς, στερεὰ, εὐρύχωρος καὶ ἀναπαυτικὴ σταθμεύει πάντοτε ἐνταῦθα, εἰς τὸ γάνι τοῦ Σύνου, ἀτήκουσα τῷ κ. Πέτρῳ Κουμῆ ἐξ Ἀθηναίου. Δύναται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ τὴν ἐνοικιάτῃ δι' οἰονδήποτε μέρος τῆς νήσου. Εἰσιτήρια ἐκδίδονται παρὰ τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου κατὰ τὴν μεγάλην ἀγορὰν.

Πολλὰ παραγγέλλει τοῦ κ. Βασιλείου Θεοφανίδου ἔσθασαν ἐξ Ἀγγλίας εἰς τιμὰς καθ' ἑσ. καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια καταστήματα ἐν Ἀγγλίᾳ πωλοῦσι. Νεαὶ παραγγέλλει ἐδόθησαν διὰ χειμῶνικὰ κατὰ προτίμησιν καὶ ἐκλογὴν τῶν πολιτῶν. Δύναται πᾶς τις νὰ ἴδῃ τὰ δείγματα καὶ θὰ μείνῃ λίαν εὐχαριστημένος καὶ ἐκ τῆς ποιότητος καὶ ἐκ τῆς εὐθηνίας.

Γραμματόσημα κυπριακὰ μεταχειρισμένα ἀγοράζει εἰς καλὴν τιμὴν ὁ κ. Β. Θεοφανίδης. Οἱ ἔχοντες τοιαῦτα ἀποταθήτωσαν εἰς αὐτὸν καὶ θέλουσι μείνῃ εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς τιμῆς ἣν προσφέρει.

Τὰ ἀντικρῶ τοῦ Τζαμίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θεῆλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίασιν. Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαίμαρίδης ἰδρύσας ἐν Βαρωσίῳις καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μασίγαν ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν σαφυλίων καὶ οὐχὶ σπύριτων, ἐξαιρετοῦ ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς. Ἄναλαμβάνει τὴν ἀποσολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μασίγαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σαφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύριτα Εὐρωπαϊκὰ, ἄς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδόλων καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραθεύθη τόσας φορές διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθεφτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἔτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦφάντου κόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι κάπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, συγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκί ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακεττά καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.